

Hvør fekk pengarnar til landið — javnaðarflokkurin

Vilja tit hava eitt gott stýrið aftan á valið, so veljið Javnaðarflokkinn.

Javnaðarflokkurin kom í 1958 inn á ting við 8 monnum, og kom tá uppi stýrið, fingi leiðsluna bæði á lögtingi og í landsstýri.

Beinanvegin varð farið til verka. Vinnulivið var heilt uppsteðgað; fólkið flutti av landinum at sigla við íslendingum, norðmonnum og øðrum. Sambandsflokkurin og Fólkaflokkurin, sum høvdu sitið við stýrið, høvdu koyrt landið á húsagang.

Samgongan í 1958 var skipað av Javnaðarflokkinum, Sambandsflokkinum og Sjálvstýrisflokkinum.

Tað fyrsta var at útvega pening til útbygging av vinnulivinum.

Løgmaður, P. M. Dam, sáli, fór til Danmarkar og fekk har eitt lán uppá 190 mill. Tá ið hetta frættist her í Føroyum var sagt av nógvum at lögmaður var heilt óður í høvdinum. Hann hevði selt tað feroysku fólkasálina fyri danskt gull.

Nú kom gongd í útbygging av vinnulivinum. Nógv nýggja línuskip vórðu bygd, og skjótt var, at vit høvdu skip til allar okkara fiskimenn, sosiallógávan bleiv sett í gildi, soleiðis sum hon var í Danmark, gongd kom á vegabygging, í millum bygdur, ja snøgt sagt á øllum økjum kom gongd á.

Henda útbygging helt fram so gott sum alla tíðina inntil 1973, tá kom

Poul J. Olsen
vælvni
í Norðoyggjum

Javnaðarflokkurin heldur, at ferða- og framasigling í millum lond skuldi verið eitt gott alternativ til fiskivinuna, og ætla vit ikki at helma í, fyrr enn vit hava fingið aðrar flokkar at taka undir við okkum í hesum.

Vit hava nógvar góðar sjómenn bæði á brúnni og í maskinuni sum sigla í danska handelsflotanum, og eg eri visur í, at um vit bara høvdu góð skip og góðar umstøður at bjóða teimum, so vildu nógvir av teimum heldur vilja siglt við feroyskum skipum.

Góðu feroingar, tit siggja í bløðunum hvussu andstöðuflokkarnir leika í um hesi stóru uttanlands-lánini, ið henda samgongan, sum nú er fráfarin, hevur tikið, so um hesir flokkar koma til stýrið aftaná valið, so verður einki nýtt fyrirkæmi av týðningi sett á stovn, tí eingi lán skulu takast meir. Tey lán, ið kunnu faast úr feroyskum peningastovnum, muna so litið, tá ið farast skal undir stór projektir til stór ferðamanna- og farmaskip. Her skal meira til, enn tað, ið kann skaffast í Føroyum. Eisini skulu nógvir pengar til, tá ið talan er um stór hermitikkvirkir.

Landbúnaðurin kravur eisini stóran íllegur, um vit skulu vænta okkum nakað burtur úr honum.

Eisini má idnaður útbyggingast nóg skjótari enn higartil.

Føroyingar, farið á val og setið ein sterkan Javnaðarflokk inn á ting!

oljukreppan og kom ein stýri steðgur í, men gongd kom á aftur.

Aftan á valið í 1974 bleiv ein nýggj samgonga skipað, eg má víðganga, at tað sá nokk so metimikið út. Fólkaflokkurin var vist ikki nakar livrættur hjá Javnaðarflokkinum. Tjóðveldisflokkurin kendu vit best sum ein óansvarligan andstöðuflokk, sum bara rópti upp, men nú kann hann brúkast, tá ið hann er í millum rættar menn.

Tað ber eisini til at samarbeiða við fólkaflokkinn, bara teir kundu tikið meir sjálvstøðuga støðu, og ikki lurtu so nógv eftir einkultum persónum uttan fyr tingið.

Frá 1974 til 1978 gekk hampuliga væl við samarbeiðinum.

Nú kom steðgur í, og bleiv val útskrivað.

Vit í Javnaðarflokkinum vóru greiðir yvir, at tá ið vit bara skuldu hava heimaleiðirnar at lita á, bleiv ov litið til allar, og tað er hetta, sum ger seg galdandi nú.

So leingi sum vit høvdu fritt at fiska allastaðni gekk tað gott, men so er ikki nú, vit hava bert rætt at fiska við Føroyar. Tað, sum vit fáa frá øðrum, mugu vit gjalda fyri frá okkum sjálvum.

Javnaðarflokkurin hevur stóran ætlanir, um hann kemur sterkur aftur á ting, vit ætla at útbygging fiskivinnuna soleiðis at meira kann koma uppá land, til virkingar, so at fleiri hendur kunnu koma í arbeiði. Her hugsa vit serliga um svartkjáftin.

Bygdamenn- ing eitt javnaðarmál

Seinastu 22 árin hevur javnaðarflokkurin sitið í landsins leiðslu tey 18. Hesi 18 árin eru lunnar lagdir undir eitt velferðarsamfelag. Fiski- og farmaskipaflostin er útbygður, idnaðurin hevur fingið betri umstøður at virka undir, vegir, tunnlar, havnir og brýr eru bygd, fleiri arbeiði eru í gerð og fleiri eru í umbúnað.

Umframt hesa vinnuligu útbygging, eru eisini stór framstig gjørd á sosiala økinum, vit hava fingið útbyggt okkara fólkapensiónsskipan, dagpeningaskipanina og heimahjálpskipanina. Soleiðis kundi verið hildið fram og nevnt eitt mál fyri og annað eftir. Flokkurin vil virka fyri, at vit altíð hava eitt vinnuliv, ið skapar arbeiði til allar hendur, eina sosiallógávu, ið veitir øllum í samfelagnum trygd og ein bygdamenningspolitikk, ið ger tað møguligt hjá øllum at hava arbeiði uttan noyðast at flyta heiman ifrá.

Hetta hevur verið politikkur javnaðarflokksins og er tað.

Skulu vit varðveita bygdin, má samfelagið skapa fortreytir soleiðis, at vinna kann vera á plássinum. Útroðrarbygdin skulu hava sínar havnir, so bátarnir liggja tryggir, so fiskurin kann tilvirkaðast á staðnum og arbeiði

Ólavur Heinesen
vælvni
í Eysturoynni

vera á plássinum.

Bygdin, har aðrir vinnuleikar eru, vera at stuðla, soleiðis at fólkið, ið býr á plássinum hevur møguleikar at vera búgandi.

Javnaðarflokkurin vil virka fyri einum aktivum politikki, soleiðis:

at arbeiðsumstøður verða skaptar
at virkað verður fyri trivnaði og
at bygðunum verður tryggjað arbeiðspláss.
Stuðlið einum aktivum politikki, far á val tann 8. november og set krossin við lista C. Javnaðarflokkinn.

Er einki mark?

Tað merkist á monnum, at val stendur fyri durum, og tí hava allar teir politisku flokkarnir brynað seg út til tess at vinna atkvøður — og á tí politiska vígvællinum er ein slíkur hurli-vasi, at tað nærur kann berast saman við Runsival — har hvør móti øðrum sló.

Men sjálvandi er tað munur á flokkum — tí teir flestu vita ikki, hvat teir skulu gera við atkvøðurnar, tá valið er av!

Tann flokkur, sum serliga troðkar fram móti javnaðarflokkinum, er sambandsflokkurin.

Hetta kann tykjast mongum javnaðarmonnum lógið, serliga tá hugs-

að verður um, at báðir hesir flokkar eru fyri ríkis-eindini, men hóast alt er hetta ikki so lógið, tí meðan sambandsflokkurin er ein ramur afturhalds — borgarligur flokkur er javnaðarflokkurin ein framtakshugaður flokkur.

Samstundis, sum sambandsflokkurin gremur seg um, at javnaðarflokkurin ikki vil samstarv við hann, roynir hann av øllum alvi at leggja eitt tilíkt bláðýpi millum hesar flokkar, at har skal ikki vera møgilegt at koma yvirum.

Sambandsflokkurin ynskir nevniliga ikki samgongu við javnaðarflokkinn, hóast javnaðarflokk-

Jógván A.
Johannesen
vælvni í Sandoy

verri er — summir hava lyndi til at riða monnum á bakið — og tað hevur aldri verið mett at vera serliga mannsemandi.

Tí kundi feroingar lata Ólavar siga í Runsival:

»Eg haldi tað einki roysni vera at riða einum manni á bakið!«

Tílikt vamlæst menn nevniliga við, og eg vænti neyvan, at feroingar eru so fanaðir, at teir lata sær tilkum lynda!

Seinasta samgonga var eingin góð samgonga. Hon var einki annað enn ein neyðsemja millum

triggjar ólíkar flokkar, eins og ein samgonga við sambandsflokkinn og ein triðja flokk, eisini hevði verið ein neyðloysn!

Tað er nevniliga ómøguligt at fáa øll síni mál og ynski fram undir slíkum víðurskiptum. Og tí er bert eitt at gera, og tað er at velja fleiri javnaðarmenn á ting!

Hetta vita eisini tei, sum standa framstir í fylking sambandsmanna!

Tí leggja teir allar árar yvir borð fyri at sniðganga javnaðarflokkinn.

Men, tað er undrunarvert at herrópin hjá hesum monnum skulu duga í dag.

Um so er, er spillan í feroysku fólkasálina størri, enn eg hevði væntað.

Javnaðarflokkurin mót-

ir dønum á jøvnum føti. Hann kallar á teir bestur eginleikarnar í tjóðini. Hann eggjar øllum at gera sína skyldu fyri land og tjóð.

Hann byggir á ta vökrum og kristiligu hugsjón, at tey, ið eru væl fyri í samfelagnum, skulu rætta teimum, sum liva á skuggasíðu lívsins, eina hjálpanði hond — Hann tekur hetta sum eina sjálfvølgju.

Hetta er í stuttum munurin millum hesar báðar flokkar.

Eingin sambandsmaður skal vera í iva um at javnaðarflokkurin framvirkur vil berast fyri einum rættvisari samfelag. Men hann setur mark fyri undir hvørjum treytum samarbeiði við aðrar skal fara fram.